

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204168
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5317204168.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobcu B. I., G.. XX.X.XXXX, XXX XX O. XXX, zast. JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom Moyzesova 34, 022 01 Čadca, IČO: 35675071, proti žalovaným 1/ Z. K., P. I., G.. XX.XX.XXXX, XXX XX O. XXX, X/ V. R., P. R., G.. XX.X.XXXX, XXX XX O. XX, X/ O. R., G.. XX.X.XXXX, XXX XX O. XXX, žalovaní 2/ a 3/ zast. Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, 5/ Š. I., G.. X.X.XXXX, I. XX, XXX XX K., X/ V. B., G.. XX.XX.XXXX, B. XX, XXX XX K. - M., Č. P., J.. Z. A. J. B.. W. O., O.C. XXX/ X, XXX XX K., Č. P., X/ I. I., P. M., G.. X.X.XXXX, XXX XX C. XXX, X/ B. Č., P. I., G.. X.XX.XXXX, Č. L. XX, XXX XX G. K., X/ I. M., P. I., G.. X.XX.XXXX, V. XX, XXX XX E., XX/ B. I., G.. XX.XX.XXXX, XXX XX I. K. XXX, XX/ P. I., G.. XX.XX.XXXX, XXX XX C. XXX, XX/ P. K., G.. XX.X.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX K., Č. P., v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu proti žalovaným 1/ - 12/ z a m i e t a v celom rozsahu.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovaným 1/ - 12/ trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: Záväzným predmetom sporu, ktorým sa súd cítil byť viazaný v nadväznosti na § 212 ods. 2 CSP, § 216 ods. 1, 2 CSP, bola pripustená zmena žaloby uznesením č. k. 4C/31/2017-157 zo dňa 3.12.2018, teda návrh na určenie, že nehnuteľnosti - parcela CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 236 m², CKN XXX/X - záhrady o výmere 25 m², vytvorené geometrickým plánom č. XX/XXXX T.. O. M. - W. E. zo dňa 8.8.2018, z časti parciel EKN XXXX - záhrady o výmere 178 m², EKN XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 303 m², zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. O., patria do výlučného vlastníctva žalobcu B. I., G.. XX.X.XXXX, O. XXX.

2. Rozhodujúce skutkové tvrdenia uvedené v žalobe zo dňa 30.5.2017 čl. 1 a v zmenenej žalobe zo dňa 25.9.2018 čl. 131 boli tvrdenia, že sporné nehnuteľnosti boli v prírode reálne vydelené do roku 1950 na základe reálnej deľby medzi pôvodnými pozemkníknymi spoluvlastníkmi a následne v reálne vydelenom stave na základe darovacej zmluvy G., G., zavkladovanej pod V XXXX/XXXX, nehnuteľnosti získal žalobca. Uviedol, že je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam podľa § 137 písm. c/ CSP.

3. Ktoré dôkazy pripojil k žalobe a k zmenenej žalobe, aký skutkový stav súd mal z dôkazov preukázaný:
- 1) Čl. 4, 54, 74, 75 - LV č. XXXX na EKN XXXX, výmera 178 m², XXXX - výmera 303 m², XXXX - výmera 247 m². S týmito parcelami sporné nehnuteľnosti sú sčasti identické.
 - 2) Čl. 6 a čl. 56 - LV XXXX na EKN XXXX/X o výmere 62 m², kde je v stave C ako výlučný vlastník už uvedený žalobca v podiele 1/1. Z toho dôvodu súd nemal daný naliehavý právny záujem na určení, aby 2x rozhodoval o tom istom vlastníckom práve, keďže nehnuteľnosť, ktorá už je na LV, je opakovane zahrnutá do GP. Bez odčlenenia tejto nehnuteľnosti by bolo potrebné žalobu zamietnuť.
 - 3) Čl. 28, 51, 9 - situačný náčrt, rodinný dom č. XX, GP.
 - 4) Čl. 29 - mapa.
 - 5) Čl. 35 - zmluva V XXXX/XX z 12.1.2015 na Š. I. Q. V. R..
 - 6) Čl. 36 - zmluva RI XXX/XX - B. I. Q. M.P., P. O., synovi Š. a neveste Q., P. K.. Je zo dňa 30.6.1971.
 - 7) Čl. 37 - XXD/XXX/XXXX po B. I., zomr. XX.X.XXXX. Do úvahy tu prichádzali Z. K., P. I., Š. I..
 - 8) Čl. 40 - darovacia zmluva N XX/XXXX - V. R.. To, čo získala zmluvou V XXXX/XX, darovala O. R..
 - 9) Čl. 49 - potvrdenie katastra o tom, že mapy EN boli vytvorené na základe reálnej deľby v danej lokalite. Mapy EN sa zamapovali reálnu deľbu. Ďalej uviedli predbežnú identifikáciu na stav EN pred THM, ktorý sudkyňa doslovne prečítala, presnú identifikáciu mal podľa vyjadrenia katastra realizovať znalec.
 - 10) Čl. 50 - mapa EN, ktorá obsahuje reálne vydelené nehnuteľnosti.
 - 11) Čl. 51 - výpis z pozemnoknižnej vložky XXX na pozemnoknižné nehnuteľnosti XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX, ktoré sú teraz parcelami EKN tvoriacimi predmet sporu a z tejto pozemnoknižnej vložky vyplýva, že v roku 1927 bola rodinná deľba na reálny stav a sú tu vlastne uvedení všetci členovia rodiny. K tomu teda je nedostatočne zistený skutkový stav a nedostatočne preukázané, ktorému členovi rodiny, ktoré konkrétne reálne vydelené nehnuteľnosti boli vydelené, neskôr zamapované mapami EN pred THM, aby súd mohol na základe takýchto dôkazov konštatovať, že žalobca je vlastne vlastníkom konkrétnych reálne vydelených nehnuteľností. Súd z pripojených dôkazov sám nezostavuje tvrdenia v nadväznosti na § 132 ods. 2 CSP.
 - 12) Čl. 69 - fotografia domu na sporných nehnuteľnostiach.
 - 13) Čl. 94 - XD/XXX/XXXX po M. I., P. O., zomr. X.XX.XXXX a predmetom bolo aj LV XXXX, EKN XXXX, XXXX, XXXX s dedičmi Z. K.Á. Q. Š. I..
 - 14) Čl. 100, 101 - kde sú uvedené evidenčné listy, ktoré sa ale vzťahujú na všetky parcely EN XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a na všetkých vlastníkov vydelených, ktorí prichádzajú do úvahy. Z tohto nemá súd preukázané, že konkrétne parcely EN, ktoré uviedol v identifikácii kataster, ktorému konkrétnemu pozemnoknižnému spoluvlastníkovi, resp. jeho právnym nástupcom boli vydelené.
 - 15) Čl. 59 - z ohliadky dcéra B. O. M. C.Á. uviedla, že predala V. I., P. A.. K dispozícii súd nemá právny úkon a ďalšie tvrdenia boli v tej rovine, že následne došlo k predaju žalobcovi.
 - 16) Čl. 36 - 125 - rozsudok 10C/362/82 a + pripojený spis 10C/362/82. Sudkyňa konštatuje, že spis bol pripojený na návrh PZ žalovaných od 5.11.2018 a nahliadal len JUDr. Varmus.
 - a) Predmetom konania 10C/362/82 bolo zrušenie spoluvlastníctva, neexistuje však záväzný rozsudok, ktorým by bol súd viazaný. Návrh bol zamietnutý. Vo formálnej rovine tvrdili účastníci konania v tomto konaní spoluvlastníctvo, ktoré chceli zrušiť a vyporiadať, ale podľa skutočného užívania a deľby, ktorá medzi nimi bola.
 - b) Zápisnica z ohliadky za prítomnosti znalca T. C. zo dňa 21.5.1982. V tejto zápisnici za prítomnosti všetkých účastníkov, spoluvlastníkov, znalca, sudcu bolo konštatované skutočné užívanie reálne vydelených parciel, a to nasledovne:
 - EN XXXX - rodinný dom XXX + XX, v čase ohliadky dňa 21.5.1982 užívala M. O., dom je v spoluvlastníctve,
 - EN XXXX - humno patriace odporkyni 2/ M. C.,
 - EN XXXX - táto parcela bola vytvorená na stavbu odporkyne 1/ V. I., stojí na nej rodinný dom XXX (na základe darovacej zmluvy od jej sestry N. B.C., P. A., darovacia zmluva zo dňa 18.3.1972, 161 m² a je totožná sčasti aj s EN XXXX). N. B., P. A. nehnuteľnosť získala po Z. A. C.,
 - EN XXXX - ide o záhradu za rodinným domom č. XX,
 - EN XXXX - zastavaná plocha, nádvoria, 160 m².
 - c) Znalecký posudok T. C. z 19.6.1983 - konštatoval, že ide o pozemnoknižné parcely XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, ktoré sú totožné s EN pred THM, EN XXXX/X, EN XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX. Na základe toho v znaleckom posudku konštatoval:
 - EN XXXX/X - 85 m² - užíva V. I.,
 - EN XXXX - 115 m² - C. M.,
 - EN XXXX/X - rodinný dom č. XX + zastavaná plocha o výmere 175 m², užívané spoločne,
 - EN XXXX/X - 90 m² - K. B., Z.,

- EN XXXX/X - rodinný dom č. XXX + zastavaná plocha 159 m² - K. B. Q. Z.,
- EN XXXX/X - hospodárska budova a zastavaná plocha - 154 m², C.Á. M.,
- EN XXXX/X - cesta o výmere 102 m², užívaná spoločne,
- EN XXXX - rodinný dom XXX a zastavaná plocha 182 m² - I. V..

Znalec porovnal stav užívania a právny nárok podľa výšky podielov tak, že pri uvedených nehnuteľnostiach reálne vydelených v porovnaní s ich výškou podielov ide o nepatrný rozdiel u K. Q. K., majú viac o 9 m², ako im patrí podľa podielov. U I. V. má menej o 38 m², ako jej patrí podľa podielov a C. M. mala viac o 29 m², ako jej patrilo podľa podielov.

d) Na čl. 25 je polohopisný plán a na čl. 26 je geometrický plán podľa uvedeného skutočného užívania na základe reálnej deľby. Tento geometrický plán však nebol v katastri realizovaný, pretože neexistoval právny titul, s ktorým by bol geometrický plán zapísaný v katastri, pretože návrh na zrušenie a vyporiadanie bol zamietnutý.

17) Návrh na výsluch svedkov:

čl. 69 - Š. C., M. O., B. A., B. K.,

čl. 92 - M. I.

súd zamietol.

Ide o procesné rozhodnutie o vedení konania, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok. Dôvodom je to, že dôkaz výsluchom svedka je nadbytočný, a to z toho dôvodu, že deľba a užívanie sú presne preukázané objektívnym listinným dôkazom v konaní 10C/362/82, ohliadkou, znaleckým posudkom a geometrickým plánom.

18) Evidenčný list čl. 100 a 244 - C. Q. Q. M. - ide o nepreskúmateľný a neúplný dôkaz. Súd z neho nebude vychádzať.

4. Aké tvrdenia produkovali žalovaní: Žalovaní 2/, 3/, právne zastúpení, na čl. 32 uviedli, že so žalobou nesúhlasia. M. I., P. O., zomrela dňa X.XX.XXXX, bola prastarou matkou žalovaných 2/, 3/. Pokiaľ ako titul nadobudnutia uvádza žalobca darovaciu zmluvu V XXXX/XXXX, v tejto je prevod spoluvlastníckeho podielu a vyplýva to aj z LV XXXX. Žalobca je zapísaný ako spoluvlastník. Nenadobudol na základe darovacej zmluvy vlastnícke právo k reálne vydeleným nehnuteľnostiam, ale len spoluvlastnícky podiel. Neuvádza, kedy sa deľba mala uskutočniť a medzi ktorými spoluvlastníkmi. Právnym predchodcom žalovaných 2/, 3/ bol aj prastarý otec B. I., po ktorom prebehlo dedičské konanie pod 10D/398/2010, dedil starý otec žalovaných 2/, 3/ - Š. I., B. I., M. I. zaopatrovacou a kúpnu zmluvou RI XXX/XX previedli nehnuteľnosti na syna Š. I. a jeho manželku. Starý otec B. I. darovacími zmluvami V XXXX/XXXX a V XXX/XXXX previedol spoluvlastnícke podiely k sporným nehnuteľnostiam na žalovaných 2/ a 3/. Z toho dôvodu žiadali žalobu zamietnuť.

5. Ktoré dôkazy pripojili, resp. navrhli žalovaní: Rozhodnutie o vklade V XXXX/XX čl. 35, notárska zápisnica N XXX/XX, G. XXX/XX zo dňa 30.6.1971 na čl. 36, z ktorej vyplýva, že predmetom boli aj parcely EN = reálne vydelené, aj ideálne spoluvlastnícke podiely v pozemnoknižných parcelách, dedičské rozhodnutie 10D/398/2010 čl. 37 zo dňa 21.7.2011, N XX/XXXX, G. XXXX/XXXX zo dňa 28.1.2015 čl. 40, darovacia zmluva na nehnuteľnosti, ktoré tvorili predmet darovacej zmluvy V XXXX/XXXX zo dňa 12.1.2015.

6. § 137 písm. c/ CSP: Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

Súd dospel k záveru, že pokiaľ by bol žalobca preukázal ostatné okolnosti, potom by bol na jeho strane preukázaný naliehavý právny záujem na určení, pretože bez titulu nadobudnutia rozsudku nie je možné zosúladiť tvrdený hmotnoprávny stav vlastníckeho práva s formálnym stavom zápisu vlastníckeho práva na liste vlastníctva.

7. Podľa rozhodnutia č. 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky uverejnenej v zbierke IV u niektorých nehnuteľností je síce vedené v pozemkovej knihe vlastníctvo viacerých spoluvlastníkov v určitých spoluvlastníckych podieloch, avšak v skutočnosti spoluvlastníci v niektorých prípadoch už dlhý čas užívajú nehnuteľnosť reálne rozdelenú na samostatné časti. Ide spravidla o prípad, keď došlo k zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností, ktoré nebolo pozemnoknižne vykonané. Právny stav platný na Slovensku do 31.12.1950 pripúšťal pritom aj takéto riešenie; netrval na tom, aby takéto zrušenie spoluvlastníctva bolo založené na písomnej zmluve a aby bolo podložené geometrickým plánom. Podľa uvedeného

rozhodnutia č. 911/1932 ÚZ treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľnosti zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo vylučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o deľbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takáto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním).

8. Naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) CSP je v takom prípade daný na určení vlastníckeho práva k vydeleným nehnuteľnostiam alebo na určení, že došlo k zrušeniu a rozdeleniu podielového spoluvlastníctva. Naliehavý právny záujem nie je daný na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktoré fakticky zaniklo, bolo zrušené, ani na určení ideálneho spoluvlastníckeho podielu k predmetu vlastníctva, ktorý zanikol zrušením a vyporiadaním.

9. Súd je viazaný výrokom rozhodnutia, nie je viazaný odôvodnením rozhodnutia (§ 228 ods. 1 CSP). Preto aj keď rozhodnutie 911/1932 bolo vydané na základe znaleckého posudku ako jedného z dôkazných prostriedkov, ide o odôvodnenie rozhodnutia 911/1932, nejde o záväznú výrokovú časť. Odôvodnením rozhodnutia nie je súd viazaný a je viazaný výrokovou časťou rozhodnutia. Môžu byť použité akékoľvek dôkazy, aby súd získal skutkový stav, ktorý môže subsumovať pod rozhodnutie 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí (§ 187 ods. 1, 2 CSP). Ktoré dôkazy súd vykoná, rozhodne súd. Nie je pri tom viazaný rozhodnutím 911/1932, resp. iným rozhodnutím. Podľa § 132 ods. 1 CSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

10. Podľa § 186 ods. 2 CSP ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

11. Podľa § 187 ods. 1, 2 CSP za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

12. Podľa § 206, § 207 ods. 1, 2 CSP ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov na návrh strany konania znalca.

13. Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

14. V prvom rade súd ustálil, že nárok na ideálny spoluvlastnícky podiel má právny vzťah k pozemnoknižnej parcele. Nárok na ideálny spoluvlastnícky podiel jednotlivých spoluvlastníkov - žalovaných nemá vzťah k vydeleným parcelám CKN (EN pred THM) jednotlivo. Z toho logicky vyplýva, že veľkosť podielov jednotlivých spoluvlastníkov treba odvíjať čo do výmery z celkovej pôvodnej výmery pozemnoknižnej parcely v čase, kedy došlo k deľbe a nie od výmery parciel EN, resp. CKN, resp. EKN, ktorá už je po vyporiadaní vlastníckeho práva niektorých spoluvlastníkov do stavu CKN čo do výmery menšou parcelou ako bola pôvodná pozemnoknižná parcela (a naďalej sa bude jej výmera znižovať v príčinnej súvislosti s tým, ako si jednotliví spoluvlastníci budú vybavovať vlastnícke právo k reálne vydeleným nehnuteľnostiam do stavu CKN). Z tohto dôvodu aj záver, či došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, treba posúdiť z hľadiska celej pozemnoknižnej parcely, ku ktorej sa podiely jednotlivých pozemnoknižných spoluvlastníkov vzťahovali.

15. V nadväznosti na uvedené základnou podmienkou bolo preukázať, či ku dňu rozhodovania súdu podľa § 217 ods. 1 CSP existuje spoluvlastnícky vzťah k parcelám EKN (predtým PKN) alebo tento spoluvlastnícky vzťah bol v dávnej minulosti zrušený a vyporiadaný reálnou deľbou medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi pôvodnej pozemnoknižnej parcely PKN a teda či v dôsledku zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva spoluvlastníctvo zaniklo a existujú len reálne vydelené nehnuteľnosti, ku ktorým je možné určiť vlastnícke právo. Bolo teda treba ustáliť, či spoluvlastníci zapísaní na liste vlastníctva na parcelu EKN, z ktorej je vytvorená sporná nehnuteľnosť, sú na liste vlastníctva zapísaní len formálne.

16. Parcely EKN boli na list vlastníctva zapísané na základe výsledkov ROEPu. K tvrdenému zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva však došlo v dávnej minulosti (v roku 1927), dávno pred vznikom parcely EKN a pred jej zápisom na LV. V tomto konaní je preukázané, že k faktickej deľbe v prírode došlo roku 1927. V tom čase neexistovala parcela EKN vytvorená ROEPom, ale parcely PKN zapísané v pozemkovej knihe. Súd bol povinný aplikovať také hmotné právo a také evidencie pozemkov, ktoré platili ku dňu reálnej deľby v prírode. V čase reálnej deľby v prírode, približne v roku 1927, namiesto parcely EKN existovala pozemnoknižná parcela. Z porovnania vyplýva, že mapa EN pred THM zamapovala reálnu deľbu pozemnoknižnej parcely v prírode podľa prírodných hraníc - medzí. Tým mal preukázaný záver, že pozemnoknižná parcela bola podelená na parcely EN pred THM a tieto boli vydelené jednotlivým pozemnoknižným spoluvlastníkom (právnej predchodkyni žalobcu, ale aj žalovaným, resp. ich právnym predchodcom). V pozemnoknižných vložkách na pozemnoknižné parcely nie je zapísaná len sporná pozemnoknižná parcela PKN, ale aj iné pozemnoknižné parcely. Ku všetkým tam zapísaným pozemnoknižným parcelám pozemnoknižní spoluvlastníci (totožní so spoluvlastníkmi parcely EKN) mali rovnakú výšku podielov, ktorá zodpovedá aj výške podielov zapísaných na liste vlastníctva na jednotlivých spoluvlastníkov, resp. ich právných predchodcov.

17. Z uvedeného mal súd preukázané, že v čase deľby, vzhľadom k rovnakému okruhu pozemnoknižných spoluvlastníkov, k veľkému počtu pozemnoknižných parcel a rovnakej výške podielov, nedochádzalo medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi k deľbe a zámenám takým spôsobom, že by všetci pozemnoknižní spoluvlastníci mali vydelené svoje podiely len zo spornej pozemnoknižnej parcely PKN. Keďže podiely a okruh spoluvlastníkov boli v čase deľby rovnaké, delili a zamieňali medzi všetkými pozemnoknižnými parcelami zapísanými na tých istých spoluvlastníkov v rovnakých podieloch. Preto nemusí mať každý zo spoluvlastníkov (vrátane neznámych) vydelený svoj podiel len v spornej pozemnoknižnej parcele PKN (teraz EKN). Niektorí spoluvlastníci mali vydelené svoje podiely v iných pozemnoknižných parcelách. Rozhodujúce bolo to, že všetci mali vydelené, každý užíval výlučne svoje reálne vydelené nehnuteľnosti, rešpektoval vlastnícke právo ostatných a to dlhodobo. Niektorí zo spoluvlastníkov so svojimi vydelenými nehnuteľnosťami disponovali (predali, darovali a pod.). Skutočnosť, že niektorí spoluvlastníci ku dnešnému dňu nemajú vydelené nehnuteľnosti v spornej pozemnoknižnej parcele PKN, resp. nedisponujú reálne vydelenými nehnuteľnosťami, neznamena, že k deľbe nedošlo a že ich právnym predchodcom ich spoluvlastnícky podiel v reálnej rovine nebol vydelený.

18. Zjednocujúce rozhodnutie 911/1932 bolo vydané pre zjednotenie aplikácie práva platného do roku 1950 a bolo založené na dlhodobom faktickom stave, nie formálnom stave. V zmysle rozhodnutia 911/1932 deľba a zámena predstavujú v zmysle Občianskeho zákonníka „iné skutočnosti ustanovené zákonom“, na základe ktorých došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva. Deľba a zámena v dávnej minulosti do roku 1950 sú titulom, na základe ktorého právna predchodkyňa žalobcu získala k vydelenej nehnuteľnosti vlastnícke právo.

19. Podľa ustálenej súdnej praxe nemožno nadobudnúť vlastnícke právo súbežne na základe dvoch rôznych nadobúdacích titulov (v tomto prípade deľby a vydržania). Keď teda súd dospel k záveru, že právní predchodcovia žalobcu nadobudli vlastnícke právo deľbou, ďalej sa nezaoberal skúmaním právneho titulu vydržania vlastníckeho práva. Reálnou deľbou nadobudli vlastnícke právo právní predchodcovia žalobcu a žalovaných. Z PKN vložky XXX na PKN nehnuteľnosti XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX (čl. 51) vyplýva, že medzi PKN spoluvlastníkmi došlo v roku 1927 k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou. Aj keď vo formálnej rovine bol právnym predchodca žalobcu a žalovaných O. O. zapísaný do pozemkovej knihy v ideálnych spoluvlastníckych podieloch, v hmotnoprávnej rovine po zrušení spoluvlastníctva mu boli vydelené reálne vydelené nehnuteľnosti (neskôr zamapované ako parcely EN pred THM mapami EN), čo vyplýva z PKN vložky XXX čl. 51, kde sa konštatuje, že v roku 1927 bol O. O. do PKN na uvedené PKN nehnuteľnosti zapísaný na základe reálnej deľby a držby. Z tej istej PKN vložky vyplýva, že hneď v roku 1928 došlo k rodinnej deľbe reálne vydelených nehnuteľností v prospech právnych nástupcov O. O. - B. I. a ženy M., P. O., Z. A., P. O., E.J. M., P. O., B. O.. Výluční vlastníci reálne vydelených nehnuteľností ďalej disponovali s predmetom vlastníctva v reálne vydelenej podobe, aj keď vo formálnej rovine bol väčšinou prevod alebo prechod vlastníckeho práva realizovaný v ideálnych spoluvlastníckych podieloch (darovaciami zmluvami, dedičskými rozhodnutiami a pod.). Práve tým je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam a zosúladení nesprávneho formálneho stavu zápisu vlastníckeho práva k ideálnym spoluvlastníckym podielom so správnym hmotnoprávnym

stavom vlastníckeho práva žalobcu k reálne vydeleným nehnuteľnostiam, ktoré skutočne vlastní v hmotnoprávnej rovine.

20. Novovzniknuté parcely teda nevznikli vytvorením geometrickým plánom v roku 2018. Geometrický plán z dôvodu vykonateľnosti (zapísateľnosti) rozsudku graficky znázornil parcely v prírode reálne vydelené, ohraničené medzami, oplotením, ktoré vznikli už v dávnej minulosti v roku 1927 faktickým zrušením spoluvlastníctva v prírode reálnou deľbou, zámenami, ktoré boli dlhodobo rešpektované. Čo do určenia vlastníckeho práva rozsudok nemá konštitutívny charakter. Má deklaratórny charakter. Deklaruje vznik vlastníckeho práva v minulosti.

21. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Takýmto údajom je aj zápis na liste vlastníctva, že parcela EKN je v spoluvlastníctve tam uvedených spoluvlastníkov. Žalobcoví sa v nadväznosti na zákonnú domnienku dlhodobého, faktického, nerušeného užívania vydelenej nehnuteľnosti (R 911/1932) podarilo preukázať opak (§ 192 CSP). Preukázal, že zápis spoluvlastníctva na liste vlastníctva je len formálny. Je teda daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c) CSP, na zosúladení skutočného hmotnoprávneho stavu vlastníckeho práva s formálnym stavom vlastníctva vedeným na liste vlastníctva. Navyiac, aj mapy EN a evidencia EN mali záväzný charakter, ktorý nebol rešpektovaný pri zápise parcely EKN na list vlastníctva v rámci ROEPu. Napriek tomu, že parcela EKN (predtým PKN) bola v dávnej minulosti reálne podelená, v ROEPe túto nehnuteľnosť zapísali do stavu pred deľbou, teda do stavu spoluvlastníckych podielov, čím, podľa názoru súdu, došlo takýmto spôsobom k odňatiu vlastníckeho práva vlastníkom, ktorí nehnuteľnosti mali reálne vydelené, pričom deľba bola evidovaná a zamapovaná. Skutočnosť, že vlastníci na evidenčných listoch boli vedení len ako užívatelia a nie vlastníci, zodpovedá platnej právnej legislatíve v čase socializmu, kedy nemohli byť zapísaní skutoční vlastníci na listy vlastníctva k parcelám EN pred THM vzhľadom k obmedzeniu výmery, ktorú v tom čase vlastník mohol vlastníť, ktorá v tom čase mohla byť predmetom vlastníctva. Preto podľa zákona o evidencii nehnuteľností tieto nehnuteľnosti boli vedené v užívacom stave napriek tomu, že v hmotnoprávnej rovine išlo o vlastníkov reálne vydelených nehnuteľností.

22. Titul nadobudnutia na základe reálnej deľby podľa rozhodnutia 911/32 je titulom podľa § 132 Občianskeho zákonníka tzv. „iná skutočnosť“. Po pripustení zmeny žaloby na čl. 157 predmetom sporu bol návrh na určenie, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 236 m², CKN XXX/X - záhrady o výmere 25 m², vytvorené geometrickým plánom č. XX/XXXX a identické s časťou EKN XXXX - záhrady o výmere 178 m², EKN XXXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 303 m², zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. O.Á.. Parcely EKN XXXX, XXXX vznikli po ROEPe. Dovtedy predstavovali parcely PKN XXXX a PKN XXXX. Z pozemnoknižnej vložky XXX čl. 51 na pozemnoknižné nehnuteľnosti XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX mal súd preukázané, že právny predchodca O. O. bol do pozemkovej knihy na uvedené pozemnoknižné nehnuteľnosti zapísaný titulom kúpy v roku 1906, a to na základe skutočného rozdelenia 2.3.1927 a skutočnej držby. Zároveň z tejto pozemnoknižnej vložky na čl. 52 vyplýva, že v roku 1928 došlo k rodinnej deľbe takto reálne vydelených nehnuteľností v prospech B. I., jeho manželky M.P., P. O., Z. A., P. O., E. M., P. O., B. O.. Tým mal súd preukázané, že v dávnej minulosti medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi na uvedené pozemnoknižné nehnuteľnosti došlo k reálnej deľbe, pričom do pozemkovej knihy O. O. bol zapísaný v ideálnych spoluvlastníckych podieloch, ale s konštatovaním, že na základe skutočnej deľby a držby, a to v roku 1927 a následne v roku 1928 došlo k reálnej deľbe týchto reálne vydelených nehnuteľností v prospech jeho príbuzných. Teda počiatok deľby a reálneho užívania je rok 1927 - 1928. Súdu však nebolo známe, ktoré konkrétne reálne vydelené nehnuteľnosti z pozemnoknižných parcel XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX boli reálne vydelené O. O. a ktoré z týchto reálne vydelených nehnuteľností v prospech O. O. boli následne vydelené jeho právnym nástupcom (právni nástupcovia O. O. boli B. I. Q. Ž. M.P., P. O., B. O., Z. A., P. O., E. M., P. A.). Z pripojeného spisu 10C/362/82 (podľa evidencie na obale spisu bol pripojený už od 5.11.2018) mal súd preukázané, že predmetom tohto konania bolo zrušenie spoluvlastníctva, avšak v konečnom dôsledku bol návrh zamietnutý. Neexistuje teda záväzný rozsudok, ktorým by bol súd viazaný. Z vykonaného dokazovania v konaní sp. zn. 10C/362/82 mal súd preukázané, že síce vo formálnej rovine žiadali zrušiť a vyporiadať spoluvlastníctvo, ale žiadali ho zrušiť a vyporiadať podľa skutočného užívania a skutočnej reálnej deľby, ktorá prebehla a ktorá vyplýva z pozemnoknižných vložiek. Zo spisu 10C/362/82 mal súd preukázané, že bola vykonaná ohliadka za prítomnosti znalca T. C. dňa 21.5.1982, na ktorej bolo konštatované skutočné užívanie konkrétnych parcel EN pred THM podľa reálnej deľby, ktorá je uvedená v pozemnoknižných vložkách, a to nasledovne. EN XXXX - rodinný

dom XXX a rodinný dom XX - zastavaná plocha 248 m² užívala M. O., ale bolo konštatované, že dom a zastavaná plocha je v spoluvlastníctve. EN XXXX bolo humno patriace odporkyni 2/ M. C., EN XXXX bola vytvorená na stavbu odporkyne 1/ V. I., stojí na nej rodinný dom XXX a túto nehnuteľnosť získala V. I. od svojej sestry na základe darovacej zmluvy, a síce sestry N. B., P. A., nehnuteľnosť má výmeru 161 m² a darovacia zmluva je zo dňa 18.3.1972. Je konštatované, že je totožná aj s časťou EN XXXX a je tam konštatované, že N. B. nehnuteľnosť získala po Z. A., P. O.. EN XXXX je za rodinným domom č. XX, ide o záhradu. EN XXXX/X o výmere 196 m² je prístupová cesta, ktorá je v spoluvlastníctve a EN XXXX je zastavaná plocha, nádvoria o výmere 160 m². V uvedenom súdnom spise sa nachádza aj znalecký posudok T. C. zo dňa 19.6.1983, z ktorého mal súd jednoznačne preukázané, že EN XXXX/X o výmere 85 m² užíva V. I., EN XXXX o výmere 115 m² C. M., EN XXXX/X - rodinný dom č. XX a zastavaná plocha o výmere 175 m² sú užívané spoločne. EN XXXX/X o výmere 90 m² užíva K. B. Q. Z.. EN XXXX/X - rodinný dom č. XXX a zastavaná plocha o výmere 159 m², užíva K. B. Q. Z.. EN XXXX/X - hospodárska budova a zastavaná plocha o výmere 154 m², užíva C. M.. EN XXXX/X - cesta o výmere 102 m², užívajú spoločne. EN XXXX - rodinný dom XXX a zastavaná plocha o výmere 182 m², užíva I. V.. V tomto znaleckom posudku taktiež znalec konštatoval, že pri porovnaní stavu užívania v m² a právneho nároku spoluvlastníkov podľa výšky podielov K. Q. K. užívajú viac o 9 m², ako im patrí, I. V. užíva menej o 38 m², ako jej patrí podľa výšky spoluvlastníckeho podielu, C.Á. M. užíva viac o 29 m². V uvedenom súdnom spise 10C/362/82 sa nachádza aj polohopisný plán na čl. 25 a na čl. 26 geometrický plán, ktorý zameral a graficky znázornil uvedenú reálnu deľbu a skutočné užívanie, nebol však v katastri nehnuteľností realizovaný, pretože geometrický plán je len technický podklad a mohol byť zapísaný v katastri len s rozsudkom, teda titulom nadobudnutia vlastníckeho práva. Keďže nedošlo v konečnom dôsledku k zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva, nemohol byť tento geometrický plán zapísaný v katastri nehnuteľností. Pre súd ide však o jednoznačný dôkaz o tom, že týmto geometrickým plánom bola odborným znaleckým, grafickým a technickým spôsobom zdokumentovaná reálna deľba a užívanie na základe reálnej deľby od roku 1927, 1928. Takýto objektívny listinný dôkaz nemôže byť menený, dopĺňaný neodborným, netechnickým, negrafickým spôsobom - výsluchom svedkov (svedkovia mali byť vypočutí pri ohliadke na mieste samom pri vytýčení týchto parciel v teréne a nie v pojednávacej miestnosti). Výsluchy svedkov súd považoval z týchto dôvodov za neodborný, právne irelevantný a nadbytočný dôkaz, dostatočne objektívne, odborne mal preukázanú deľbu a užívanie spisom 10C/362/82, zápisnicou z ohliadky a geometrickým plánom znalca a znaleckým posudkom.

23. Uvedenou deľbou by mal súd preukázanú deľbu reálne vydelených nehnuteľností na základe rozhodnutia 911/32 v prospech právnej predchodkyne žalobcu V. I., P. A.. Reálna deľba by nepreukázala vlastnícke právo žalobcu, pretože žalobca nezískal vlastnícke právo na základe titulu „inej skutočnosti“ podľa § 132 Občianskeho zákonníka, ktorým je rozhodnutie o deľbe 911/32 do roku 1950. V. I., P. A., však mohla na žalobcu previesť len tie práva, ktoré jej patrili, mohla disponovať len s tými nehnuteľnosťami, u ktorých je preukázané jej vlastnícke právo (§ 123 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ previedla na žalobcu aj nehnuteľnosti, ktorých nebola vlastníčkou ku dňu prevodu, išlo by o absolútnu neplatnosť právneho úkonu - darovacej zmluvy zo dňa 4.6.2012 čl. 7 spisu v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka a § 123 Občianskeho zákonníka. Vlastník môže disponovať len s predmetom svojho výlučného vlastníctva. Nikto nemôže na iného previesť viac práv, ako sám má. V prvom rade teda bolo povinnosťou žalobcu uniesť dôkazné bremeno a preukázať vzájomnou identifikáciou parciel, ktorým parcelám EN pred THM zodpovedali parcely tvoriace predmet sporu CKN XXX/X, CKN XXX/X, aby súd mohol ustáliť, či ide o nehnuteľnosti, ktoré právna predchodkyňa žalobcu získala v stave EN pred THM reálnou deľbou a v akom rozsahu. Ide o odbornú znaleckú otázku, ktorú nemožno dokazovať výsluchom svedkov. Taktiež bolo povinnosťou žalobcu preukázať vzájomnou identifikáciou opačného charakteru, ktorým nehnuteľnostiam EN pred THM zodpovedajú nehnuteľnosti uvedené v darovacej zmluve na čl. 7 spisu zo dňa 4.6.2012 (CKN XXX, CKN XXX, CKN XXX, EKN XXXX/X - TTP o výmere 62 m²), aby súd porovnávacou metódou mohol ustáliť, ktoré z reálne vydelených nehnuteľností v rámci rodinnej deľby v stave EN pred THM zodpovedajú parcelám CKN a parcele EKN XXXX/X o výmere 62 m², ktoré sú uvedené v notárskej zápisnici, aby súd vylúčil, že na základe všeobecných, nekonkrétnych tvrdení bude V. I. priradené viac nehnuteľností, než získala do vlastníctva reálnou deľbou. Zároveň bolo povinnosťou a dôkazným bremenom žalobcu vzájomnou identifikáciou reálne vydelených nehnuteľností v rámci rodinnej deľby na stav CKN preukázať, že deľba prebehla nielen čo do užívania, ale aj čo do vlastníckeho práva. Základným atribútom vlastníka podľa § 123 Občianskeho zákonníka je právo nielen užívať nehnuteľnosť, ale aj disponovať s nehnuteľnosťou. Vzájomnou identifikáciou na stav CKN bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že aj ostatní považovali rodinnú deľbu nielen za

deľbu čo do užívania, ale aj čo do vlastníctva a vybavili si listy vlastníctva do stavu CKN na reálne vydelené nehnuteľnosti EN XXXX/X o výmere 85 m², EN XXXX o výmere 115 m², EN XXXX/X o výmere 175 m², EN XXXX/X o výmere 90 m², EN XXXX/X o výmere 159 m², EN XXXX/X o výmere 154 m², EN XXXX/X - cesta o výmere 102 m², EN XXXX o výmere 182 m², prípadne, že s týmito nehnuteľnosťami ako vlastníci ďalej disponovali v prospech iných subjektov. Bez uvedenej vzájomnej identifikácie pozemkov súd nemal dostatočný sumár dôkazov, aby rozhodol, že sporné nehnuteľnosti CKN XXXX/X, XXXX/X boli výsledkom reálnej rodinnej deľby v roku 1928 v prospech právnej predchodkyne žalobkyne a nemal dostatok dôkazov k rozhodnutiu, že išlo o reálnu deľbu nielen čo do užívania, ale aj čo do vlastníckeho práva. Dôkazy v nadväznosti na § 132 CSP je žalobca povinný pripojiť už spolu so žalobou. Žaloba bola podaná 30.5.2017. Už z vyjadrenia katastra na čl. 49 vyplýva, že v 50. rokoch minulého storočia prebehlo v katastrálnom území O. mapovanie JEP (jednotná evidencia pozemkov) podľa reálnej deľby (užívania) v prírode. Z tohto vyjadrenia zároveň ale vyplýva, že na priradenie parcel EN pred THM k parcelám CKN je potrebné vyjadrenie súdneho znalca. Toto vyjadrenie bolo oboznámené na pojednávaní dňa 21.6.2018 čl. 116 aj s tým, že identifikácia katastra na stav EN pred THM je iba predbežná a vyžaduje znalecké posúdenie. Na čl. 117 (strana 3 zápisnice) súd konštatoval, že chýba vzájomná identifikácia znalca na stav CKN, PKN, EN pred THM, a to na všetky parcely EKN XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a všetky deti, tak ako boli podelené podľa reálnej deľby. Právny zástupca žalobcu na tomto pojednávaní 21.6.2018 požiadal o možnosť vyhotoviť znalecký posudok znalcom a zároveň ale vzniesol procesný návrh na znalecké dokazovanie zo strany súdu. Z toho dôvodu bolo pojednávanie odročené. Zároveň z toho dôvodu, že žalobca žiadal určiť vlastnícke právo aj k nehnuteľnosti EKN XXXX/X - TTP o výmere 62 m², zapísanej na LV č. XXXX na čl. 56 spisu, ku ktorej už bol výlučným vlastníkom v podiele 1/1 na základe darovacej zmluvy V XXXX/XXXX zo dňa 25.6.2012, teda nebol daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/31/2017 na duplicitnom určení vlastníckeho práva, ktoré už je v prospech žalobcu zapísané. Nešlo by o nesúlad medzi hmotným a formálnym stavom vlastníckeho práva. Z toho dôvodu bolo povinnosťou žalobcu oddeliť túto nehnuteľnosť od predmetu sporu, výsledkom čoho bolo čiastočné späťvzatie a zmena žaloby a predmetom sporu sa tak stal zmenený návrh na čl. 157. Išlo o totožné nehnuteľnosti, avšak v geometrickom pláne odlišne očíslované, než boli v pôvodnej žalobe a s tým, že bola vyňatá nehnuteľnosť EKN XXXX/X a znížená výmera týchto nehnuteľností. Keďže žalobca nedoručil súkromný znalecký posudok po uvedenom pojednávaní, súd 26.11.2018 na čl. 160 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby v lehote 1 mesiaca doručil súkromný znalecký posudok, a to na základe zápisnice o pojednávaní zo dňa 21.6.2018 k predbežnému právnomu názoru (najmä body 11, 14 predbežného právneho názoru) a takisto bol vyzvaný v rovnakej lehote predložiť vzájomnú identifikáciu predmetu sporu po pripustení zmeny žaloby na stav CKN, PKN, EN pred THM, a to na EKN XXXX, XXXX a všetky deti, ako boli podelené podľa reálnej deľby. V koncentračnej lehote 1 mesiac právny zástupca žalobcu znalecký posudok nedoručil. Z toho dôvodu súd vytýčil termín pojednávania na deň 19.3.2019. Termín pojednávania prevzal právny zástupca žalobcu dňa 17.1.2019, teda do termínu pojednávania 19.3.2019 mal ešte lehotu 2 mesiace, v ktorej mohol zabezpečiť znalecký posudok alebo mohol reagovať na výzvu súdu. Nedoručil znalecký posudok, nereagoval, a to napriek tomu, že v záhlaví predvolania na pojednávanie čl. 163 spisu je výzva pre právneho zástupcu žalobcu: „Keďže ste nereagovali na výzvu súdu zo dňa 26.11.2018 čl. 160 spisu, ktorú ste prevzali dňa 10.12.2018, súd nebude lehotu predlžovať, nebude odročovať pojednávanie.“ Z uvedených dôvodov súd už pojednávanie neodročil, a to už aj s poukazom na tú skutočnosť, že pokyn súdu bol uložený žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi a dôkazné bremeno má žalobca, jeho právny zástupca, ktorý nesplnenie svojho pokynu nemohol právne relevantným spôsobom po uplynutí uvedených lehôt napraviť tým, že vzniesol procesný návrh na nariadenie znaleckého dokazovania súdom (vrátane zodpovednosti za prietahy v konaní, ktoré nespôsobil súd, ale žalobca). Bez uvedených dôkazov nebolo možné ustáliť, či predmet sporu bol vo vlastníctve V. I., darykyne, a či teda platným spôsobom získal vlastnícke právo žalobca na základe darovacej zmluvy zo dňa 4.6.2012 v reálne vydelenom stave. Z uvedeného dôvodu bol súd nútený žalobu zamietnuť. Súd však konštatuje, že žalobca môže podať novú žalobu, pretože žaloba nebola zamietnutá z dôvodu, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností CKN XXXX/X, XXXX/X, ale z dôvodu, že nebolo možné rozhodnúť o jeho vlastníckom práve k uvedeným nehnuteľnostiam z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, nepredloženia vzájomnej identifikácie sporných nehnuteľností na stav reálne vydelených nehnuteľností EN pred THM a opačne. (V tomto smere pokiaľ v novom konaní žalobca unesie uvedené dôkazné bremeno, aby súd mohol vo veci rozhodnúť, poukazuje súd na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 5Co/173/2018-643 zo dňa 27.11.2018, kde odvolací súd konštatoval, že deľba medzi pôvodnými spoluvlastníkmi v dávnej minulosti do roku 1950 na základe uhorského obyčajového práva a zjednocujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu ČSR č. 911/32, publikované v Zbierke IV., je

právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorý je založený na dlhodobom faktickom stave užívania po reálnej delbe.) Z toho dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca mal dôkazné bremeno za výsledok konania i k svojim vlastným tvrdeniam. Žalobca neunesol dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam a nepredložil znalecký posudok na vzájomnú identifikáciu parciel. Súd postupoval v zhode s rozhodnutím NS SR 3Cdo/146/2003-329 zo dňa 26.2.2004. Podľa uvedeného rozhodnutia nedostatočná vzájomná identifikácia parciel CKN na stav EN pred THM a opačne ako aj na stav PKN znemožňuje skutkovo a právne posúdiť spor, znemožňuje v konkrétnej rovine posúdiť, či je daný naliehavý právny záujem žalobcu na určení vlastníckeho práva k reálne vydeleným nehnuteľnostiam. Preto súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

24. Trovy konania:

§ 255 ods. 1 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní neúspech v rozsahu 100 % a žalovaní mali v konaní úspech v rozsahu 100 %. Z toho dôvodu súd priznal žalovaným 1/ - 12/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ. Povinnosť vyčísliť trovy konania nastáva priamo zo zákona momentom právoplatnosti rozsudku vo veci samej, čo vyplýva i z výroku tohto rozsudku, preto súd nebude osobitne vyzývať strany konania k vyčísleniu trov konania. Prizná náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené a preukázané ku dňu právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.